

אבות תקנום

תמצית סוגיות ה"דף היומי"

מתוך "דרך ישרה" מסכת סנהדרין

דפים ע - ע"ו, פרשת יום הכיפורים תשע"ח

דרך ישרה תמצית הדף

דף ע

אכילת בן סורר ומורה 1. חצי מנה בשר ולוג יין, ולרבי יוסי כפול. 2. צריך שיקחם בזול, שנאמר זולל. 3. צריך יין מזיג ולא מזיג ובשר בשיל ולא בשיל, אבל בחי לגמרי פטור. 4. פטור באכל בבשר מליח, בת"ב כשאינו כמו שלמים והכא אפילו בלינת לילה אחד. ובשותה יין מגתו בת"ב ג' ימים והכא בתוך ארבעים יום. 5. צריך שיהא בחבורה שכולה סריקין. 6. פטור אם אכל בחבורת מצוה. 7. בעיבור החדש, אף שנכנסים לה רק בפת וקטנית. 8. מעשר שני, אף דהוי כדרך אכילתו, 9. ובטהור מצטרף להשלים. 10. אכל בשר עוף פטור. 9. נבילות טריפות שקצים ורמשים, לא מצטרפי אף להשלים. 11. דבר מצוה, תנחומי אבלים. 12. דבר עבירה זהו תענית צבור, שנאמר איננו שומע בקולנו אבל שומע בקול המקום. 13. בעינן דוקא בשר ויין שנאמר אל תהי בסובאי יין בזוללי בשר למו, ואם אכל דבילה קעילית או דבש וחלב פטור.

אגדתא דיין 1. תנו שכר לאובד, שייך נברא כדי לנחם אבלים ולתת שכר לרשעים. 2. אל תרא יין כי יתאדם, שגורם להאדים פני הרשעים בעוה"ז ולהלבין פניהם לעוה"ב, או שאחריתו דם. 3. תירוש, שאם זכה נעשה ראש ואם לא נעשה רש. 4. ישמח, זכה משמחו ואם לאו משממו. 5. למי אוי למי אבוי למאחרים על היין, נדרש מרישיה שהיין מנחם, ומסיפיה שהיין גורם לאוי ולאבוי. 6. נאמרו י"ג ויין ביין נח: ויחל, ויטע, וישת, וישכר, ויתגל, ויבא, ויגד, ויקח, וישימו, וילכו, ויכסו, ויקץ, וידע. ופליגי אם כשנח השתכר חס סרסו או גם רבעו. 7. ה' אמר לנח שהיה עליו ללמוד מאדה"ר, וכמ"ד שעץ הדעת היה גפן שהיין שמביא יללה לאדם. ולר"י עץ הדעת חטה שמכניסה דעת בתינוק, ולר"נ תאנה מזה שבה נתקנו. 8. בת שבע יסרה את שלמה בנה על שנמשך אחר היין ואמרה לו מה ברי וכו' ולרוזנים אי שכר. 9. שלמה הודה לאמו, ואמר כי בער אנכי מנח איש האדמה, ולא בינת אדם הראשון לי.

דף ע"א

הדינים שנאמרו בהורי בן סורר ומורה 1. צריך שיגנוב משל אביו דשכיח ליה, ויאכל ברשות אחרים דלא בעית. 2. לר"י בר"י צריך שיגנוב משל אביו ואמו, ושייך ע"י שגנוב דמי סעודה המוכנת לאביו ולאמו, או שנתנו כסף לאמו ע"מ שאין לבעלה רשות בהן. 3. צריך שגם אביו וגם אמו ירצו לעשותו בסו"מ. 4. לר"י בעינן שתהא אמו ראויה לאביו והיינו ששוה לו בקול במראה וקומה, שנאמר בקולנו. 5. וכן שלא יהיה אחד מהוריו גידם, שנאמר ותפשו. 6. והוציאו, ולא חיגרין. 7. ואמרו, ולא אלמין. 8. בננו

זה, ולא סומין. 9. איננו שומע בקולנו, ולא חרשין. 10. מדאמר בננו זה ולא בננו הוא, ילפינן שלאחר שהלקוהו בפני שלשה מביאין אותו בפני כ"ג צריך שיהיו שם השלשה שלקה בפניהם. הפרשיות שנכתבו עבור דרוש וקבל שכר 1. בן סורר ומורה, כר"י דבעי קול מראה וקומה שוין, וכן ר"ש הוכיח שבסו"מ לא היה דבגלל שזלל וסבא לא יוציאו אותו לסקלו, ורבי יונתן העיד שהיה. 2. עיר הנדחת, כר"א דאמר דלא עושים עיר שיש בה אפילו מזוזה אחת כיון דא"א לשרוף את כל שללה, ורבי יונתן העיד שהיתה. 3. בית המנוגע לר"א בר"ש שמצריך נגע בקרן זוית, והעידו שהיו. כיצד דנים דין בן סורר ומורה 1. מתרין בו בפני שנים. 2. מלקין אותו בפני שלשה, דילפינן ממלקות בגז"ש בן. 3. חזר וקלקל נידון בכ"ג, וצריך שיהיו שם השלשה הראשונים, שנאמר בננו זה ולא בננו הוא. 4. ברח עד שלא נגמר דינו ואח"כ הקיף זקנו פטור, ואם ברח לאחר שנגמר דינו חייב. 5. בסו"מ נידון על שם סופו, מוטב ימות זכאי ולא חייב. שטוב לרשעים: מיתה יין שינה ופיזור, ורע להם שקט וכינוס, ובצדיקים איפכא.

היכן אמרינן הואיל ונשתנה דינו נשתנית מיתתו 1. גוי שבירך את השם ונתגיר. 2. בסו"מ שברח קודם שנגמר דינו ואח"כ הקיף זקנו פטור, ש"מ דאמרינן הואיל דאשתני, ודחי דכעת אינו בר קטלא כלל. 3. נגמר דינו וברח חייב, ודחי דהוא בר קטלא. 4. נכרי שבגיותו רצח או בא על אשת חבירו ונתגיר פטור, ואם עשה כן בישראל חייב ש"מ לא אמרינן הואיל ואשתני. ותיריך דמיתתו לא אישתני, דלרבנן רוצח בסייף ואשת איש בחנק וקלה שייכא בחמורה, ולר"ש אשת איש נשאר בחנק ורוצח בסייף וקלה שייכא בחמורה. 5. נערה המאורסה שסרחה ולבסוף בגרה דינה בחנק ולא בסקילה משום דאשתני גופה, ודחי דלר"י דינה בסקילה.

פדף עב

דיני בא במחתרת 1. הבא במחתרת מותר להרגו על שם סופו, משום דבא על דעת כן שאם הנגנב יתנגד ללקיחת ממונו יהרגנו, לכן הוי רודף ונאמר עליו הבא להרגך השכם להרגו. 2. אם שבר כלים במחתרת כשלא היה לו דמים פטור, ובנטל כלים פליגי כדלקמן. 3. אם זרחה עליו השמש, שצריך שיהא שלומו ברור כשמש: דאב אינו רודף, סתם אדם הוי רודף, ובן הגונב אצל אביו צריך שיהיה לאב ברור כשמש ששלום לו ואז אסור להרגו. 4. אין לו דמים אף בשבת, וקמ"ל דלא הוי כהרוגי ב"ד שאסור להרגן בשבת. 5. דמים לו אפילו בשבת, לפקח כותל שנפל עליו. 6. להלכה מיתתו בכל אדם, וקמ"ל דאף אחר שרי להציל את הנרדף. 7. ומת בכל מיתה, וא"א ללמוד מרוצח כיון דהוי עם גואל הדם שני כתובין הבאין כאחד ואין מלמדין. 8. חייב אף בנמצא בגגו חצירו וקרפיפו, וקאמר מחתרת משום שרוב הגנבים התם קיימי, או דמחתרתו זוהי התראתו.

בא במחתרת ונטל כלים, רב פוטרו מלהשיב משום דבדמים קננהו ורבא מחייבו. ומייתי 1. היכא דיש לו דמים ונטל כלים ונאנסו חייב, ש"מ דהוי ברשותו ובאחריותו ולא הוו פקדון גביה. ודחי דהתורה העמידתם ברשותו רק לענין אונסין אבל לא קנאם וחייב בהשבה, דלא גרע גזלן משואל. 2. במשנה בא במחתרת ושבר חבית פטור ומשמע דאם נטלה חייב, ודחי דאיירי אף בנטל וקמ"ל דביש לו דמים חייב אפילו בשבר, וקשיא על רב דבהא פשיטא שחייב הא מזיק הוא. 3. הגונב כיס בשבת והוציאו חייב כיון דנתחייב מקודם באיסור גניבה, ואם גררו פטור משום קלב"מ ש"מ דקונה בדמים, ודחי דאינו בעין כגון שגרר את הכיס לנהר.

קטן הרודף, ר"ה מחייב דרודף א"צ התראה. ומייתי 1. עובר שיצא רובו אין נוגעין בו אף דרודף את אמו, ודחי דמשמא רדפי את אמו. 2. ברייתא דרודף א"צ התראה, אתי כר"י בר"י שמחייב חבר בלא

התראה. 3. ברייתא דצריך להתרות ברודף, מוקי שלא יכולים להצילו שנמצא בעבר השני של הנהר, ומתרים בכדי שיוכלו להרגו בב"ד.

גדף עג

מנין שניתן להציל את הנרדף בנפשו של הרודף 1. ברציחה: לא תעמוד על דם רעך, ודחי דאתי לחיוב טירחא בהצלת גופו. 2. ק"ו מנערה המאורסה שבא לפגמה ונהרג, קשיא דאין עונשין מן הדין. 3. רוצח הוקש לנערה המאורסה, שנאמר ורצחו נפש כן הדבר הזה. 4. בנערה המאורסה: ואין מושיע לה, משמע דמציל אותה בכל מה שיכול. 5. ולנערה לא תעשה דבר, ודחי דלא איצטריך משום דילפינן נערה שנאמר ימות דאתי לכל חייבי מיתות ב"ד. 5. אין לנערה חטא, להצלה בחייבי כריתות. 6. ימות, להצלה בחייבי מיתות ב"ד. 7. עובד ע"ז לפי ר"ש, דיליף בק"ו פגם גבוה מפגם הדיוט וסובר עונשין מן הדין. 8. חילול שבת לר"א בר"ש, דיליף מע"ז בגז"ש חילול.

המיעוטים דאין להציל בנפש הרודף ומ"ט 1. חייבי לאוין, דהוי פיגמא זוטא. 2. נעבדה בה עבירה. 3. יש לה מושיע. 4. האומרת הניחו לו, לרבנן קטלינן כיון דרחמנא קפיד על פגמה, ולר"י אינו נהרג דההיתר להרגו הוא דווקא כשהיא מוסרת את עצמה להריגה. 5. קרא נער ונערה אתו למעוטי ע"ז ובהמה, לר"ש לבהמה ושבת, ולראב"ש אתו רק למעוטי בהמה.

מקשינן כיון דניתן להרוג מדין רודף מי שבא על חייבי כריתות, אמאי נאמר שמשלם קנס. ומתריצין 1. איירי אחר העראה דהואיל שכבר נפגמה אסור להרגו, וחייב קנס על גמר ביאה שהשיר בתוליה, ואתי רק כמ"ד העראה זו נשיקה. 2. למ"ד העראה זו הכנסת עטרה פגימתה וקנסה הוה כאחד, ואיירי כשקודם נפגמה בבעילה שלא כדרכה וחייב קנס הוא על ביאה כדרכה. 3. במניחתו שלא יהרגנה, כר"י שסובר דאסור להרגו. 4. במפותה, דאסור להרגו משום שאינה מקפדת. 5. ביכול המציל לפגוע ברודף באחד מאביבריו וכריב"ש, דאז אינו עומד להריגה.

גדף עד

לרבי יונתן בן שאול מציל שיכול לפגוע ברודף באחד מאבריו והרגו נהרג עליו, ומייתי 1. יליף מקרא וכי ינצו שמדבר במצות של מיתה דקאמר ואם יהיה אסון ונתתה נפש תחת נפש, ואם הזיק ולדות של אשה חייב בתשלומין, דאיירי במקרה שיכלו אז להציל את הנרדף באחד מאבריו של הרודף. 2. אין לדחות ולומר שהטעם שמחויב בדמי ולדות הוא משום דהוי מיתה לזה ותשלומין לזה, דאמרין שרודף ששבר כלים אף של אחרים פטור משום דמתחייב בנפשו, נרדף ששבר כלים של אחרים חייב ומציל ששבר פטור לגמרי כדי שלא ימנעו מלהציל.

באילו מצוות הדין שיהרג ואל יעבור ומנין 1. בעבודה זרה, והדין בצנעא לר"י שיעבוד ולר"א יהרג שנאמר ואהבת את ה' בכל נפשך. 2. גלוי עריות, ילפינן מהיקש נערה המאורסה לרוצח. 3. שפיכות דמים, מסברא דמאי חזית דדמך סומק טפי. 4. בשעת גזירת המלכות, אפילו על מצוה קלה. 5. בפרהסיא אף שלא בשעת הגזירה יהרג אפילו על מצוה קלה, כגון לשנות את שרוך הנעל.

דיני פרהסיא 1. פרהסיא הוי בפני עשרה בנ"א מישראל, שנאמר ונקדשתי בתוך בני ישראל. 2. צריך שכל העשרה יהיו ישראלים, דיליף מעדת קרח בגז"ש תוך. 3. אסתר שריא אף דהויא פרהסיא, דהיתה רק קרקע עולם או משום שעשה להנאת עצמו, ומשו"ה שרי לתת לגוים גחלים ביום אידם. 4. בעי האם גוי מצווה על קידוש השם, ומייתי מנעמן שהותר לו להשתחות לע"ז מתי שאדונו נסמך עליו, ודחי דהויא פרהסיא.

המעשה באדם שנתן עיניו באשה 1. חכמים אמרו שימות ולא תבעל לו, ואפילו לא ידבר עמה מאחורי

הגדר. 2. פליגי אי היתה אשת איש או פנויה. 3. למ"ד שהיתה פנויה, הטעם משום פגם משפחה או כדי שלא יהיו בנות ישראל פרוצות בעריות. 4. לא היה מועיל לו שישאנה, דלא מייטבא דעתיה משום דלחם סתרים ינעם.

הלכן עלך פרק שמיני!

פרק תשיעי – הנשרפין

גדף ע"ה

הנשרפין הם הבא על אשה ובתה ובת כהן שזינתה, ומפרשינן 1. בכלל אשה ובתה איכא תשעה: בתו בת בתו בת בנו, בת אשתו בת בנה בת בתה, חמותו אם חמותו ואם חמיו. 2. הבא על אשה ובתה לאביו תרווייהו כתיבי להדיא בקרא לאיסורא דהיינו חמותו ואם חמותו, ולרבא רק חמותו כתיבא ותני הבא על אשה שנשא בתה. 3. מי נוספו במשנה אגב גררא, לרבא רק חמותו ולאביו גם אם חמותו. הפסוקים שנאמר בהם זמה, גבי עונש שריפה בלוקח אשה ואמה, ואיסור בלקיחת בת אשתו בת בתה ובת בנה. והלימודים מגז"ש 1. עונש שריפה לבת אשתו בת בנה ובת בתה. 2. לעשות זכרים כנקיבות, והיינו צאצאי האב מאנוסתו, בתו בת בתו ובת בנו. ילפינן בהו אוהרה מבת אשתו בגז"ש הנה, ושריפה בגז"ש זמה מאשה ואמה. 5. למטה כלמעלה, אתי לאסור אם חמותו ואם חמיו. לאביו לאסור שלשה דורות למעלה מאשתו כמו שנאסרו למטה מאשתו, ולרבא אשי אם חמותו ואם חמיו שאיסורן קל נחשבים למטה ודינן כמו חמותו שאיסורה למעלה דחמור.

מקשינן דנילף שתאסר עליו אם אמו כמו דאסירא אם אמה, ודחינן 1. לאביו ממעטינן אם אמו מאמך היא 2. רבא מיייתי דליכא לאוקמי הכי משום דאיכא למיפרך מכל הצדדים: אליבא דמ"ד דון מינה ומינה צריך שתהא בשריפה, ואיכא פירכא למ"ד שריפה חמורה דהרי אמה בשריפה וחמירא משא"כ אמו דבסקילה. 3. וכן פרכינן וכי אמו בסקילה ואם אמו תהא חמורה בשריפה. 4. אף למ"ד סקילה חמורה איכא למפרך דאין לחלוק בין אמו לאם אמו, כמו שבאשתו לא חלקת בין אמה לאם אמה לכן א"א שתהא אם אמו בשריפה. 5. אליבא דמ"ד דון מינה ואוקי באתרה צריך שתהא אם אמו בסקילה כמו אמו, ופרכינן למ"ד שריפה חמורה דא"א ללמוד מאשתו שכן אמה שחמורה דבשריפה, משא"כ אמו קילא דבסקילה. 6. ואף למ"ד סקילה חמורה איכא למפרך כמו שבאשתו לא חלקת בין בת בתה לאם אמה, כך בו אין לחלק שתהא אם אמו בסקילה.

גדף ע"ה

מקשינן דנאסור את כלת אשתו דומיא דכלתו, ודחינן 1. לאביו ממעטינן מאשת בנך היא. 2. רבא מיייתי דליכא לאוקמי הכי משום דאיכא למיפרך מכל הצדדים: למ"ד דון מינה ומינה צריך שתהא בסקילה, ופרכינן למ"ד סקילה חמורה דהוא חמור שכן אמו בסקילה משא"כ אשתו דקילא שאמה בשריפה. 3. כיצד בת אשתו בשריפה וכלתה בסקילה, ודחי הוא עצמו יוכיח דבתו בשריפה וכלתו בסקילה. 4. אף למ"ד שריפה חמורה איכא למפרך שאין לחלק בין אמה לכלתה, כמו שאצלו אמו וכלתו שוין דבסקילה, לכן א"א שכלתה תהא בסקילה. 5. למ"ד אוקי באתרה צריך שתהא בשריפה דומיא דאמה, ופרכינן למ"ד סקילה חמורה שהוא חמור שאמו בסקילה משא"כ אשתו. 6. וכן אף למ"ד שריפה חמורה איכא למפרך, שיש לחלק בין בתה לכלתה כמו שבתו וכלתו חלוקין, לכן א"א שכלתה תהא בשריפה.

מנין דחייב על בתו מאנוסתו 1. לאביי בק"ז מבת בתו, דאינו עונש מן הדין אלא גלוי מלתא בעלמא.
2. לרבא ילפינן אזהרה מבת אשתו בגז"ש הנה, ועונש מגז"ש זמה. 3. לאבוה דרבי אבין ילפינן מיתורא
ובת איש כהן שהיא בשריפה, ואין לומר שאביה הבועלה לא יהא בשריפה כמו בועל בת כהן דאינו
בשריפה, היות והכא אביה הוא המחללה, או דאל"כ אדינא דמאן מוקמת ליה.

קרא אל תחלל את בתך להזנותה 1. לאבוה דרבי אבין אתיא לאזהרה לבתו מאנוסתו. 2. לא תחל
אתי לאיסור למסור את בתו לביאה שלא לשם אישות. 3. לאביי ורבא אתי כר"א למשיא בתו לזקן. 4.
לר"ע למשהה בתו בוגרת, וזהו עני רשע ערום.

הפסוקים שנאמרו על ההנהגות 1. המשיא בתו לזקן, ומשיא אשה לבנו קטן רחוק מפרקו, והמחזיר
אבידה לגוי, נאמר עליו למען ספות הרוה את הצמאה. 2. האוהב את אשתו כגופו, ומכבדה יותר מגופו,
והמדריך את בניו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפרקו, נאמר עליו וידעת כי שלום אהלך. 3. האוהב את
שכניו, והמקרב את קרוביו, והנושא בת אחותו, והמלוה סלע לעני בשעת דחקו, נאמר עליו אז תקרא
וה' יענה.

באש ישרפו אותו ואתה, לר"ש את אחת מהן והיינו חמותו, ולר"ע את שתיהן והיינו חמותו ואם
חמותו, ופליגי 1. לאביי נחלקו רק במשמעות אי אם חמותו ג"כ נכתבה בהדיא. 2. לרבא פליגי בחמותו
לאחר מיתת אשתו, דלר"ש בשריפה ולר"ע רק איסורא.

דיני רוצח 1. חייב: בהכהו באבן או בכרזל, אם יש בה מלא אחיזה. 2. על תחיבת ברזל חייב אפילו בכל
שהוא. 3. כבשו שישאר בתוך המים אף שלא הוא דחפו לשם, שנאמר או באיבה לרבות את המצמצם.
4. דחפו למים או לאש ומת, אם היה יכול לעלות משם פטור. 5. שיסה וגירה בו כלב או נחש פטור. 6.
אחו נחש בידו והשיך בו, ר"י מחייב דסובר ארס נחש בין שיניו עומד לכן המכיש בסיף והנחש פטור,
וחכמים פוטרין דסברי שהנחש מעצמו מקיא את הארס ולכן הנחש בסקילה והמשיך פטור.

שאלות לחזרה ושינון

דף ע
המחלוקת בדין בא במחתרת ונטל כלים,
והשמועות כיצד מיישבינן (3)
הבא במחתרת ~ מחתרתו זוהי התראתו ~ קטן
דעת רב הונא דקטן הרודף אינו צריך התראה,
מהיכן רצינו להביא ראיה והדחיות (3)

דף עא
משנה - ואלו שמצילין אותן בנפשן
א. האיסורים שבהם יש להציל את הנרדף בנפשו של
הרודף, השיטות ומנין (8)
ואלו שמצילין אותן בנפשן אבל הרודף אחר בהמה
ב. המיעוטים היכן אין להציל את הנרדף בנפש
הרודף, ומ"ט (5)

ואלו שמצילין אותן בנפשן
ג. מקשינן כיון דניתן להרוג את הבועל שבא על חייבי
כריתות, אמאי משלם גם קנס ולא הוי פטור כדין
מיתנה ותשלומין (5)

דף עב
ואלו שמצילין אותן בנפשן ~ קנס בחייבי כריתות ~ הצלת הרודף באחד
מאבריו

א. הדין לרבי יונתן בן שאול במקרה שיכול להציל את
הנרדף באחד מאבריו של הרודף, והלימוד מקרא וכי
ינצו אנשים (2)

ואלו שמצילין אותן בנפשן ~ יהרג ואל יעבור
ב. באילו מצוות ומצבים הדין שיהרג ואל יעבור (5)
ואלו שמצילין אותן בנפשן ~ יהרג ואל יעבור ~ פרהסיא

דף עב
משנה - מאימתי חייב משיאכל תרטימר בשר ושתה חצי לוג יין
האיטלקי
א. אכילת בן סורר ומורה בכדי להתחייב ולהקרא
בסו"מ (12)
וישתה חצי לוג יין ~ סוגיא דין
ב. האגדות בשתית יין, ובאנשים גדולים שנכשלו ביין
(9)

דף עג
משנה - גנב משל אביו ~ הוריו
א. הדינים שנאמרו בהורי בן סורר ומורה, ומנין (10)
ב. הפרשיות בתורה דאמרינן שנכתבו משום דרוש
וקבל שכר ומנין, והחילוקים (3)

משנה - מתרין בו
ג. מהלך וחלקי הדין בבן סורר ומורה (5)
ד. ברח עד שלא נגמר דינו ~ נשתנה דינו
ה. המקומות שאמרינן דהואיל ונשתנה דינו ונשתנה
מיתנתו, והאם יש מהם ראיה לגוי שבירך את השם
ונתגייר (5)

דף עד
משנה - הבא במחתרת
א. דיני הבא במחתרת והיתר הריגתו ומנין (8)
הבא במחתרת ~ נטל כלים

ג. דיני פרהסיה ובמי נוהג (4)
ואלו שמצילין אותן בנפשן - יהרג ואל יעבור - גלוי עריות
ד. המעשה באחד שנתן עיניו באשה ודינו (4)
הדרן עלך פרק שמיני!
פרק תשיעי - אלו הן הנשרפין

דף עה

משנה - אלו הן הנשרפין

א. ביאור חלקי המשנה מי הם הנשרפין, והמחלוקת מהו אשה ובתה (3)
ב. הפסוקים לגבי עונש שריפה שנאמר בלוקח אשה ואמה, האזהרה בלוקח אשה ובתה, ומה ילפינן בגז"ש הנה וזמה (5)
ואם חמות
ג. מנלן דאין לאסור ביאת אם אמו כמו דאסירא אם אמה של אשתו (6)

דף עו
אם חמותו - אם אמו - כלתו
א. מנין שכלת אשתו אינה אסורה עליו דומיא דכלתו (6)
בתו
ב. מנין לאסור בתו מאנוסתו כדין בתו מאשתו (3)
בתו - בתו מאנוסתו - אל תחלל
ג. למאי אתי קרא אל תחלל את בתך להזנותה (4)
בתו - בתו מאנוסתו - אל תחלל - משיא בתו לזקן
ד. כיצד ראוי להתנהג עם קרוביו (3)
חמותו
ה. מחלוקת רי"ש ורי"ע מהו באש ישרפו אותו ואתהן, פלוגתא דאביי ורבא במאי פליגי והנפ"מ (2)
משנה - ואלו הן הנהרגין הרוצח
ו. המקרים ברוצח והדיעות מי חייב (6)

הושלמה סדרת "דרך ישרה" על כל הש"ס! יצאו לאור בס"ד מסכתות:

ברכות עם מחודדין בפ"ד.

שבת מהדורה חדשה.

עירובין

פסחים

שקלים ר"ה

יומא

סוכה

ביצה תענית

מגילה - פורים עם מדרש,

תוספתא, ותמצית מחיר יין לרמ"א

מו"ק חגיגה

יבמות

כתובות

נדרים

נזיר סוטה

גיטין

קידושין - עם תורתך שעשועי,

סימני הדף, ותוספתא

בבא קמא

בבא מציעא

בבא בתרא א-ב

סנהדרין א-ב עם "יש סדר

לגמרא" ותמצית כל המסכתא.

מכות שבועות

עבודה זרה הוריות

מחודדין בפ"ד

זבחים

מנחות

חולין

בכורות עם הקדמות ומושגים

ערכין - תמורה

כריתות - מעילה

נדה

ניתן להשיג: בטל' 054-8479220, ת.ד. 5053 בני ברק, yesodot100@gmail.com מחיר: 5 ₪.

חיבורים נוספים מבית "דרך ישרה":

נשיח בחוקין 1270 מצוות לפי כל

השיטות של מוני תרי"ג המצוות.

בחקותין אשתעשע - על תרי"ג מצוות,

לשיטת בה"ג ואזהרות ר"ש אבן גבירול.

עתים לתורה - לוחות ללימוד יומי לכל

יהודי, עם הרב מרדכי גנוט שליט"א.

שירת ישראל - סוגיות מסכת ב"ק.

קיצור חודים מנוקד ומסודר.

קיצור אלשין רות

קיצור אלשין אסתר

קיצור אלשין איכה

בקרום בס"ד על ש"ה"ש וקהלת.

באהבת תשגה תמיד - שיחות

באהבת תורה ודרכי זכירתה מהגאון

רבי בונים שרייבר שליט"א.

איזוהי דון ישרה - כיצד ללמוד

לשגן ולזכור, עם הכנה למסכת מכות.

הקדמות ומושגים - סדר קדשים,

ובקרום בס"ד על סדרי זרעים וטהרות.

ניתן להצטרף לקהל הקוראים,

ולקבל את העלון במייל

לפרטים תגובות והערות:

yesodot100@gmail.com

~260~

המערכת